

V.A.L. - SPECTRA COLOR d.o.o. u stečaju
10104 Zagreb
Trpanjska 32

Zagreb, 26. siječnja 2021.

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Amruševa 2/II
10000 Zagreb

Poslovni broj: St-6505/16

DUŽNIK: V.A.L. - SPECTRA COLOR d.o.o. u stečaju, OIB: 53409402298,
Zagreb, Trpanjska 32, a koje zastupa stečajni upravitelj Domagoj Ilić,
Tadije Smičiklasa 18, 10000 Zagreb, OIB: 44330582702

1x radi: provođenja stečajnog postupka
Stečajni upravitelj dostavlja naslovnom Sudu sljedeći

ODGOVOR NA ŽALBU VJEROVNICA HBOR

I Dana 22. prosinca 2020. godine naslovni Sud je donio Rješenje o diobi kupovnine, a na koje Rješenje je razlučni vjerovnik Hrvatska banka za obnovu i razvitak (dalje u tekstu HBOR) izjavio žalbu koja je objavljena na e-oglasnoj ploči sudova dana 14. siječnja 2021. godine te stečajni dužnik na navedenu žalbu daje odgovor u nastavnom slijedu.

II Neosnovano HBOR navodi da stečajni upravitelj nije poduzeo niti jednu radnju u ovršnom postupku radi prodaje predmetne nekretnine. Stečajni upravitelj ističe i da se kojim slučajem nekretnina prodavala putem elektroničke javne dražbe, istu bi provodila FINA te stečajni upravitelj također ne bi formalno sudjelovao u samoj prodaji odnosno postupku prodaje. Uostalom, u slučaju kada se nekretnina prodaje putem elektroničke javne dražbe dužnost stečajnog upravitelja niti nije da vodi takvu dražbu već da se brine o ukupnosti stečajne mase i to ne samo o unovčenju već i o zakonitosti, plaćanju javnih davanja i poreza, održavanju stečajne mase, poslovnih knjiga te nakon prodaje da predloži i uz suglasnost suda i vjerovnika napravi diobu kupovnine.

Nadalje, za vrijeme dok se nekretnina unovčavala, stečajni upravitelj je istu **dao u zakup** te je na ime zakupnine uprihodio **29.600,00 kn** te se pobrinuo da nekretnina bude dana u zakup upravo pravnoj osobi koja je bila i zainteresirana za kupovinu predmetne nekretnine te je na taj način **riješen problem predaje posjeda nakon kupovine nekretnine** te budući kupac nije morao brinuti oko iseljenja i predaje u posjed predmetne nekretnine te je samim time nekretnine prodana i za veću cijenu te se na navedeni način svakako ubrzala kupoprodaja predmetne nekretnine. Da je kojim slučajem u nekretninu osnovano ili neosnovano ušla neka treća osoba te da su postojali potencijalni problemi oko predaje u posjed predmetne nekretnine, ista sigurno ne bi bila tako lako i toliko brzo prodana jer potencijalni kupac zasigurno ne bi bio jednako zainteresiran za kupovinu da stečajni upravitelj nije na navedeni način riješio pitanje predaje u posjed, a stečajna masa je zbog navedenog zakupa i povećana za 29.600,00 kn.

Iz navedenog razloga je neopravdana i nepoštena te za stečajnog upravitelja iznenađujuća argumentacija HBOR-a kako stečajni upravitelj nije ništa radio u ovom postupku te da nije pridonio bržem rješavanju predmetnog postupka. Vezano za brzinu rješavanja ovog postupka, ističe se da je upravo HBOR djelomično zaslužan za odugovlačenje istog jer je stečajni upravitelj dopisom od 27. rujna 2019. godine upravo od HBOR-a tražio suglasnost radi provođenja diobe te namirenja troškova stečajnog

postupka, a na što HBOR nije pristao. Isti prijedlog je poslao i naslovnom Sudu, no ročište za diobu tada nije bilo održano, svakako ne zbog krivnje stečajnog upravitelja.

III Neosnovano HBOR navodi da je složenost poslova stečajnog upravitelja bila krajnje jednostavna te da stečajni upravitelj nije ništa radio vezano za prodaju vozila stečajnog dužnika. Ističe se da su do danas bile 2 objave poziva vjerovnicima te da je stečajni upravitelj u kontaktu s više zainteresiranih kupaca koji bi uzeli i jedno i drugo vozilo.

Također, stečajni upravitelj nije odmah objavio oglase za predmetna vozila, već je sam, svojim (laičkim) znanjem i ulaganjem vlastitih sredstava i uz besplatnu pomoć stručnijih osoba pokušao pripremiti vozila da izgledaju kao da nisu samo za reciklažu u staro željezo. Navedene radnje odnosno troškove koji su mu nastali stečajni upravitelj nije naplatio niti će ih naplatiti, a niti ih je uvrstio u troškove postupka, već je iste poduzeo kako bi se što prije i što bolje unovčila predmetna vozila i okončao postupak.

Primjera radi, motorno vozilo Volvo S70 iz 1997. godine, procijenjeno na 6.000,00 kn + PDV je prema vještačenju bilo u voznom stanju (motor je radio, iako nemirno), no prilikom preuzimanja stečaja stečajni upravitelj je zatekao navedeno vozilo s ispuhanim gumama te ne u voznom stanju, s čikovima od cigareta po unutrašnjosti i s ispalim žmigavcem.

Stečajni upravitelj je o svojem trošku nabavio baterijski kompresor te redovito svaka 2-3 tjedna puni gume kako bi auto budući kupac mogao prevesti, a i prilikom razgledavanja da vozilo što bolje izgleda.

Također, stečajni upravitelj je pokušao preko klema i uz pomoć drugog vozila pokrenuti predmetno vozilo, no nije uspio te je naknadnom inspekcijom utvrđeno da je akumulator u potpunosti neispravan i bez ikakve tekućine koja je isparila (stečajni upravitelj ga je izvadio iz auta i pokušao napuniti). Stečajni upravitelj će još jednom s ispravnim akumulatorom (izvađenim iz vlastitog vozila) pokušati pokrenuti predmetno vozilo kako bi bio siguran da se vozilo može pokrenuti makar s ispravnim akumulatorom te da to može reći potencijalnim kupcima.

Kako stečajni upravitelj sam nema toliko znanja, a nema i ne želi trošiti novce stečajne mase na navedene radove, a nije niti svrsishodno da se ulažu novčani iznosi u tako stara vozila, stečajni upravitelj ovisi o pomoći prijatelja te ne može samostalno i brzo dovesti vozilo u vozno stanje.

Niže su navedene fotografije guma i vozila koje sad ima napumpane gume i vraćen žmigavac u svoju poziciju te barem malo bolje izgleda za potencijalne kupce.

Vezano za drugo vozilo stečajnog dužnika, isto je procijenjeno u veljači 2019. godine na 2.500,00 kn + PDV. Navedeno vozilo nije registrirano niti je približno u voznom stanju te se nalazi u Jablanovcu te bi sam prijevoz do reciklažnog dvorišta vjerojatno bio skuplji od vrijednosti vozila pod staro željezo, no stečajni upravitelj je uspio pronaći mehaničara u istom mjestu gdje se vozilo nalazi koji bi bio voljan kupiti navedeno vozilo za dijelove tako da ne nastanu dodatni troškovi prijevoza vozila te da se navedeno riješi na najbolji mogući način za stečajnu masu.

Stečajni upravitelj smatra kako s navedenim detaljima i poduzetim radnjama ne treba opterećivati Sud niti vjerovnike, no isto je u ovom odgovoru na žalbu naveo jer je bio u najmanju ruku iznenađen tvrdnjama vjerovnika HBOR kako je složenost poslova bila izuzetno jednostavna i izuzetno mala, te kako stečajni upravitelj nije poduzimao nikakve radnje. Primjera radi, navedena vozila nemaju veliku vrijednost, ali svejedno zahtijevaju iznadprosječan trud radi unovčenja.

IV HBOR u svojoj žalbi na **krivi način tumači materijalno pravo**, dok to Sud u pobijanom Rješenju od 22. prosinca 2020. godine ispravno radi. Naime, HBOR pogrešno i na način da izvlači iz konteksta tumači pojedine odredbe Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima (dalje u tekstu: „**Uredba**“).

Točno je da čl. 5. st. 1. Uredbe navodi da sud rješenjem utvrđuje **visinu nagrade**, uzimajući u obzir **obujam i složenost poslova, rad stečajnoga upravitelja na ispitivanju tražbina te vrijednost unovčene stečajne mase**.

Stečajni upravitelj ističe kako sukladno čl. 6. Uredbe **NAGRADA** stečajnom upravitelju može iznositi najviše 795.000,00 kn, a sastoji od 3 dijela odnosno 3 različite osnove:

1. **Nagrada s osnove vrijednosti unovčenja stečajne mase**, a koja iznosi najviše 630.000,00 kn
2. **Dodatna nagrada** koja iznosi najviše 150.000,00 kn
3. **Posebna nagrada** koja iznosi najviše 15.000,00 kn

HBOR pogrešno tumači i izvlači iz konteksta čl. 7. predmetne Uredbe na način da se nagrada s osnove vrijednosti unovčenja stečajne mase može korigirati odnosno umanjivati.

Naime, u čl. 7. Uredbe je navedeno da se **nagrada** stečajnom upravitelju **s osnove vrijednosti unovčene stečajne mase** obračunava primjenom **tablice vrijednosti unovčene stečajne mase i nagrade u postocima** kako je navedeno u tom članku. Nigdje se u cijeloj uredbi ne navodi da postoje bilo kakvi drugi uvjeti radi određivanja **nagrade s osnove vrijednosti unovčene stečajne mase, osim navedene tablice s postocima prema vrijednosti unovčenja**.

Tzv. korektivni kriteriji na koje se HBOR neosnovano poziva odnose se na dodatnu nagradu iz čl. 8. Uredbe. U st. 1. navedenog članka navedeno je da će pri određivanju **dodatne nagrade** sud voditi računa o **stupnju namirenja stečajnih vjerovnika i osobitom zalaganju stečajnoga upravitelja**. Dakle, takav korektivni kriterij se ima primijeniti samo kod utvrđivanja dodatne nagrade i to u korist stečajnog upravitelja, a uz posebnu odluku suda i uz prethodnu suglasnost odbora vjerovnika, ako je osnovan.

U čl. 9. Uredbe određuje se treći vid nagrade i to **posebna nagrada**, na način da sud može odrediti posebnu nagradu stečajnom upravitelju ako ispita više od 500 tražbina vjerovnika.

Kako stečajni upravitelj **nije zatražio niti posebnu niti dodatnu nagradu**, već samo nagradu obračunatu prema čl. 7. Uredbe s **osnove vrijednosti unovčenja stečajne mase**, stečajni upravitelj smatra kako **nema mjesta primjeni kriterija za određivanje dodatne nagrade i posebne nagrade** na nagradu s osnove unovčenja stečajne mase na način da se nagrada stečajnom upravitelju smanji na ¼ zatražene.

V HBOR nadalje ističe kako nagrada stečajnom upravitelju s osnove unovčenja

predmetne nekretnine ne predstavlja trošak koji izravno tereti predmetnu nekretninu, već je to ostali trošak koji bi se trebao namirivati prema postotku vrijednosti unovčene nekretnine u odnosu na ostalu stečajnu masu.

Stečajni upravitelj se pita, ako navedeni trošak uopće ne tereti isključivo predmetnu nekretninu, zašto onda HBOR ističe kako stečajni upravitelj nema pravo na nagradu jer nije sudjelovao u predmetnom ovršnom postupku radi prodaje nekretnine, a nije sporno da je stečajni upravitelj imao brojne druge radnje u sklopu ovog stečajnog postupka. Dakle, prema mišljenju HBOR-a trošak nagrade koji otpada na ime unovčenja predmetne nekretnine trebao bi se gledati kao ostali trošak, a ne kao trošak koji tereti isključivo predmetnu nekretninu. Iz navedenog razloga nije jasno zašto HBOR (doduše neopravdano) navodi kako stečajni upravitelj nije napravio nikakve radnje vezano za prodaju predmetne nekretnine, ako se navedeni trošak odnosno nagrada stečajnom upravitelju treba gledati kao ostali trošak i u sklopu ukupnosti unovčenja stečajne mase i poduzetih radnji, a ne isključivo kao trošak koji tereti predmetnu nekretninu.

Stečajni upravitelj pristaje da se primijeni metodologija izračuna HBOR-a na način da se trošak nagrade s osnova unovčenja predmetne nekretnine svrsta u **ostali trošak** te da HBOR kao razlučni vjerovnik snosi **99,12 % ostalih troškova** s obzirom da vrijednost unovčenja predmetne nekretnine predstavlja 99,12 % vrijednosti cijele stečajne mase.

Kada bi se koristio takav izračun, prijedlog ročišta za diobu bi bio izmijenjen na sljedeći način.

Ostalim troškovima u iznosu 34.743,13 kn bi se dodali troškovi nagrade s osnove unovčenja predmetne nekretnine (ukupni bruto 2 iznos) 105.917,60 kn što bi ukupno iznosilo 140.660,73 kn. Od navedenog iznosa bi se oduzelo 29.600,00 kn što predstavlja iznos ostvaren na ime davanja u zakup predmetnog prostora. Nakon toga preostaje iznos od 111.060,73 kn na ime ostalih troškova, a od kojeg iznosa bi HBOR trebao podmiriti 99,12 % odnosno 110.083,40 kn odnosno 671,59 kn manje nego kako je stečajni upravitelj prvotno izračunao i predložio te kako je Sud donio u pobijanom Rješenju.

Također se ističe kako je stečajni upravitelj prilikom izračuna zapravo išao na korist HBOR-a na način da je kao vrijednost predmetne nekretnine uzeo **iznos za koji je unovčena**, dok je kao vrijednost ostale imovine (2 vozila) uzeo **vrijednost na koju su procijenjeni**, a za koju vrijednost predvidivo nikako neće biti prodani. Da se uzela u obzir vrijednost na koju je predmetna nekretnina bila procijenjena, ista bi predstavljala i više od 99,12 % ukupne vrijednosti stečajne mase, te stečajni upravitelj u slučaju ponovnog računanja može i navedeno uzeti u obzir te će HBOR trebati na taj način snositi i još veći dio ostalih troškova postupka.

Dakle, u slučaju vraćanja na ponovni postupak radi odlučivanja o diobi, zbog nekoliko stotina kuna razlike, ovaj stečajni postupak će se možebitno znatno produžiti, a svo to vrijeme HBOR niti nitko drugi ne može koristiti iznos veći od 800.000,00 kn koji se trebaju uplatiti HBOR-u kao razlučnom vjerovniku te je izmakla korist koju HBOR zbog toga trpi znatno veća od koristi koju možebitno može dobiti usvajanjem ove žalbe (i konačnim raspolaganjem navedenim iznosima) te se razvidi kako HBOR prilikom sastavljanja svoje žalbe nije uzeo u obzir isplativost i korist koju može postići istom.

Slijedom svega navedenog predlaže se drugostupanjskom Sudu da odbije žalbu vjerovnika kao neosnovanu te potvrdi Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu od 22. prosinca 2020. godine.

Stečajni upravitelj: